

Nr 74

Av herr **Hermansson m. fl.**, om upphävande i statstjänstemannalagen av motsvarigheten till § 32 i SAF:s stadgar.

(Lika lydande med motion nr 61 i Första kammaren)

I motionen nr II: 75 görs en kritisk granskning av SAF:s paragraf 32 och verkningarna av dess tillämpning. Motionen yrkar på utredning och förslag om lag, som förhindrar giltigheten av bestämmelser av detta slag.

Frågan om makt för de anställda har givetvis aktualitet också för de i statlig tjänst verksamma. En delegation för försöksverksamhet i de statliga aktiebolagen har tillkallats. Anmärkningsvärt är i och för sig att åtgärder för en *försöksverksamhet* på detta område daterar sig så sent som till den 29/11 1969, då nämnda delegation tillkallades. I direktiven heter det bl. a.: »Uppgiften bör i främsta rummet vara att ta initiativ till sådana försöks- och utvecklingsprojekt som kan ge vägledning för en fördjupad företagsdemokrati inom det svenska näringslivet i dess helhet.»

Det är en lovvärd föresats att de statliga aktiebolagen bör utgöra föredömen för näringslivet som helhet. En god början vore att utan uppskov ur statstjänstemannalagen avlägsna motsvarigheten till SAF:s paragraf 32, d. v. s. § 3 statstjänstemannalagen. Detta kan ske oberoende av påbörjad utredning enligt nyssnämnda direktiv.

Paragrafen lyder:

»I anställningsförhållande vara denna lag är tillämplig gäller vad som är bestämt i avtal.

Avtal må ej träffas om

a) inrättande eller indragning av tjänst eller tjänsteorganisationens utformning i övrigt;

b) myndighets arbetsuppgifter, ledningen och fördelningen av arbetet inom myndigheten, arbetstidens förläggning eller rätt till annan ledighet än semester;

c) anställnings- eller arbetsvillkor som regleras i denna lag eller i författning vartill lagen hänvisar eller enligt lagen tillhör Konungens, riksdagens eller myndighets beslutanderätt.

Har avtal träffats i strid mot bestämmelserna i andra stycket, är avtalet i denna del utan verkan.»

Närmare kommentarer till att de statsanställda på detta sätt fränkannes rätten att på överenskommelsens väg i avtal reglera de frågor lagrummet i fråga upptar är överflödiga. Orimligheten av att längre bibehålla denna paragraf framstår i öppen dag.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att ur statstjänstemannalagen av den 3 juni 1965 stryka lagens paragraf 3, varvid vederbörande utskott förutsättes företa härav betingade omnumreringar av lagens övriga paragrafer.

Stockholm i januari 1970

C. H. Hermansson (vpk) Gunvor Ryding (vpk) Eivor Marklund (vpk)